

De weg,
je zult hem volgen.
Het geluk,
je zult het vergeten.
De kelk,
je zult hem ledigen.
De smart,
je zult haar verbergen.
Het antwoord,
je zult het leren.
Het einde,
je zult het dragen.
Dag Hammarskjold

Hoe is het mogelijk
dat jij nog zoveel 'aanbidders' hebt
na al die jaren?

Wat heb jij dan toch gedaan
dat mensen jou blijven zoeken
in stille aanroeping,
op zoveel plaatsen?

Jonge vrouw,
eenvoud in gebed
en in geloof,
uitziend naar Gods plan.

Sterke vrouw,
in een onvoorwaardelijk Ja:
de weg naar Jeruzalem,
lijdend om je Zoon.

Krachtige vrouw
- zelfs na zijn dood -
herrezen,
mensen samenbrengend,
gemeenschap rond zijn Levend Woord.

Het blijft mogelijk
dat wij inspiratie vinden
in je eenvoud,
in je gebed,
in je geloof.

Het geeft ons kracht
om Ja te zeggen,
mee te werken aan Gods plan.
Wies Merckx

Jij
die telkens weer
het vuur aanblaast.
Jij die woorden
sprokkelt om van te leven.
Jij die brood
met ons wil breken.
Jij die ons geestdriftig
je visioen vertaalt.

Jij, van kinds af aan geboeide.
Jij, aandachtig en aanwezig.
Jij, bezochte bondgenoot.

Jij, als een boom aan het water.
Jij, als een stem uit de diepte.
Jij, als een hoeksteen die draagt.

Jij, soms langs de weg gezeten
met vermoeiden.
Jij, die niet voorbijgaat,
niet te klein acht.
Jij, gezien met ongeziene,
lammen, blinden.
Jij, die kwetsbaar
oog in oog wil staan.

Jij, met je handen om te helen.
Jij, met je voeten in de aarde.
Jij, met vogels in je hoofd.
Jij, in dromen aangeraakte.
Jij, met kracht bezielde.
Jij, bewogen toegewijde mens.

Jij.
Breek jij het brood met ons
om van te leven.

Drink jij de beker met ons
om jou te gedenken.

Ga met ons op weg.

Enkele fragmenten uit "Compassie" van Karen Armstrong

- Vandaag de dag gaan we niet vaak een **echte dialoog** aan. De debatten in onze parlementaire instellingen, media, universiteiten en gerechtshoven zijn competitief van aard. Het is niet genoeg voor ons om de waarheid te achterhalen, we willen ook onze tegenstanders verslaan en zelfs vernederen. De kwaadaardigheid en de intimiderende tactiek waarop Socrates kritiek leverde, worden enthousiast aanvaard als iets wat bij het spel hoort. Een groot deel van dit soort dialoog is alleen maar een vertoon van het ego.
- We dienen ons af te vragen of we de discussie willen winnen of de waarheid willen vinden, of we bereid zijn onze opvatting bij te stellen als het bewijs daartoe voldoende aanwezig is, en of we in de lijn van Socrates in ons denken '**ruimte voor de ander**' maken. We moeten vooral luisteren. Maar al te vaak horen we bij een discussie of een debat alleen maar de andere participanten aan om een draai aan hun woorden te kunnen geven of ze te gebruiken voor onze eigen zaak. Goed luisteren behelst meer dan alleen de woorden horen die worden uitgesproken. We moeten ook aandacht krijgen voor de onderliggende betekenis en horen wat er niet hardop wordt gezegd. Vooral kwade woorden vergen een decoding. We moeten ons best doen om de pijn of de angst te horen die spreekt uit de lichaamstaal, de toon en de gekozen beelden.
- Taal stoelt op **vertrouwen**. We moeten ervan uitgaan, in elk geval als we beginnen, dat onze gesprekspartner de waarheid spreekt en ons iets waardevols meedeelt. Denkers en filosofen hebben duidelijk gemaakt dat de waarheid van een afzonderlijke zin alleen kan worden vastgesteld aan de hand van de hele context.
- En vraag uzelf in alle eerlijkheid af, voordat u deelneemt aan een gesprek of een debat, of u bereid bent **van gedachte te veranderen**.

het boek van Karen Armstrong: COMPASSIE (Uitgegeven bij De Bezige Bij, Amsterdams 2011) p. 144-145

Leven naar de heilige Geest

Jezus,
liefste der mensen,
is het ons aan te zien
in onze omgang met elkaar
dat wij uw leerlingen zijn?
Ons groeten,
ons luisteren en spreken,
ons herinneren,
ons treuren en feesten,
ons 'er zijn' voor mekaar,
en voor anderen.

Onze aandacht
voor wat leeft,
voor wat dreigt uit te vallen,
voor de dingen,
voor wat geweest is
en wat komt.

Onze huisstijl
mag warm zijn,
onthalend,
en zonder veel omhaal
teken van uw nabijheid
onder ons
en onder allen die hier komen.
Wies Merckx

Waardering is niet alleen mensen in hun waarde laten, maar hun waarde géven, alle minder fraaie kanten van hun bestaan ten spijt. Hen bevestigen, versterken, ondersteunen... In een klimaat van **waardering** kan men ook terechtwijzingen en kritiek voor lief nemen. Mensen zijn immers niet volmaakt. Dat is weliswaar niet altijd prettig, maar ze tonen evenals de **waardering**, de oprechte bekommernis voor elkaar. Als opstap naar nieuwe kansen.

Leeftocht